

посрещнатъ отъ българи и турци. Скоро пристигна и генералъ Столѣтовъ. Казватъ му, че има злосторници турци, които обиратъ, грабятъ и убиватъ българите. Генералътъ заповѣдва да хванатъ 8 турци и да ги обесятъ. Това много разтревожило мирните турци. Въ сѫщото време се пръсватъ слухове, че отъ Търново-Сейменъ иде Сюлейманъ паша съ 35,000 арнаути. Турцитъ добиватъ куражъ и започватъ да ловятъ и убиватъ възстаниците българи. Разщъкали се по селата многобройни черкезки и башибозушки чети и нападали безъ милост българските села. Въ Стара Загора започватъ да пристигатъ ранени деца, юноши, мѫже, жени изъ околните села. Всички се оплакватъ. Труповете на убитите българи се търкалятъ по улиците и по полето.

Пристигатъ отъ Търново-Сейменъ българи и руски военни разузнавачи и съобщаватъ, че голѣма турска войска се приближава. И наистина Сюлейманъ паша настѫпвалъ къмъ Стара Загора съ своите опитни и калени въ боевете албански и анадолски орди. Башибозуците настрѣхнали, палятъ български села. Писъци отъ жени, деца, старци пълнятъ въздуха, а огньовете отъ пожарите огрѣватъ ноще цѣлата околностъ. Всички, които се откачатъ отъ ятагана на турцитъ, бѣгатъ къмъ града. Но и гражданите се разбѣгватъ. Тѣ виждатъ, че руската войска и българските опълченци сѫ малко — не могатъ спрѣтурцитъ. Генералъ Гурко поискалъ помощъ, но такава не му се праща, защото голѣмата руска войска била заета съ Османъ паша въ Плѣвенъ, който насиливалъ да стигне Свищовъ и да прекъжне на Дунава пѫтя на русите.